

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 25 kr., za četrť leta 65 kr. — Naročnina se pošilja **upravnistvu** v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hšt. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Potovalni učitelj in njega delo.

Kdor opazuje, kako hitro se pomika trtna uš po naših Halozah naprej, kako se širi po Završki, Barbarški, Leskovski župniji, mora priznati — rad ali nerad — da trtna uš ne prizanesa nobenemu vinogradu, da se nje ne bode obranila nobena gorica.

Prav v kratkem bode naša domača trta vničena in milijoni našega premoženja bodo zginili, kakor da so pali v morje. Nam ni treba hoditi gledat nesreče na Francosko ali Ogersko, katero je ondi povzročila trtna uš, imamo je doma dovolje: v župniji Završki, Barbarški in Leskovski je ne zmanjkuj.

In kaj storimo mi posestniki proti preteči neizgodi, kako se bojujemo proti njej? Roke držimo križem; nekateri javkajo, drugi čakajo, da uš sama zgine, kakor je sama prišla. Ali nas bode to pogube rešilo? Ne, nikdar ne! Ne zanašajmo se samo na pomoč od drugod, bodi-si od dežele, bodi-si od države; ta pomoč ne bode zdatna, če je bode sploh kaj in ne ve se, kedaj pride.

Ko bi bili posestniki na Bizeljskem čakali in se zanašali na tako pomoč, tedaj bi danes ne imeli še nobenega vinograda z amerškimi trtami, pa tudi domačih trt bi več ne imeli, s katerimi se morajo ameriške cepiti ali požlahtnjevati.

Resno se moramo tudi mi dela z amerškimi trtami poprijeti, sicer nam poginejo vse domače in potem ne bode materijala za požlahtnitev amerških več!

Kako se mora delo pričeti, o tem se naj posestnik na lastne oči tam podučí, kjer se to delo že dalje časa vrši, ako mu je to le količkaj mogoče. Ker pa to ni vsakemu pojedinemu posestniku, vinogradniku mogoče, dal je deželni odbor Kranjski spisati po vodji deželne vinarske šole na Grmu, g. Richardu Dolenc, »Nauk, kako zasajati vinograde z amerškimi trtami, da jih trtna uš ne more uničiti«.

Ta knjižica je vsega priporočila vredna, ker obsega ves potreben poduk, ker ima v pojasnilo več slik, ker je pisana v slovenskem jeziku, kakor je od našega štajarskega deželnega odbora v Gradci nikdar ne bomo dobili. Po tej knjižici segajte, slovenski gospodarji! Kdor je ud c. kr. kmetijske družbe Kranjske, dobi to knjižico zastonj.

Razun tega poduka pa je priporočati Haložanom, da prosijo občine za potovalnega učitelja vinarske šole v Mariboru, g. J. Belé-ja, kateri je slovenskega jezika zmožen, da pride k njim po vrsti predavat. S tem nimajo občine nobenih stroškov; samo župan mora biti za občino in nje blagor toliko vnet in požrtvovalen, da spiše in odpošlje dotično prošnjo na šolsko vodstvo v Maribor. Učitelj bode lahko posestnikom povedal, kje in pod kakimi pogoji se dobijo ameriške trte, kako njih je saditi, kake sorte se naj izbirajo, kaj morajo posestniki storiti, da dobé potreben denar za nasajevanje vinogradov z amerškimi trtami, kje se denar dobi, kedaj se mora vrniti itd.

Z živo besedo da se poduk lahko večim in hitro; do knjige ne pride vsak, vsak je tudi ne razume. Zato raj kaže prositi za potovalnega učitelja, kakor to delajo občine po drugod.

Naši sosede Nemci ob nemško-slovenski meji, še nimajo trtne uši; toda oni potujejo trumoma na Bizeljsko, da vidijo, kako se tam sadé in obdelujejo ameriške trte; nemški potovalni učitelji so sploh na nogah in potujejo svoje rojake; Nemci si snujejo društva in zadruge, z družinimi močmi naročujejo in kupujejo ameriške trte, priskrbujejo vinogradnikom potreben kredit, skrbijo za pravočasen odpis štibre ali dače tam, kjer to postava dovoljuje.

In vendar niso Nemci ob meji tako od vinogradov odvisni, kakor smo mi Slovenci po Halozah in drugod. Na delo zatoraj, rojaki!

Zahvala in prošnja družbe sv. Mohorja.

Naši slovenski listi so zlasti v zadnjih dveh mesecih toliko govorili o družbi sv. Mohorja, popisujejo njeno stanje v primeri proti prebivalstvu v posameznih župnikovinah, presojajoč njene knjige in spise ali drugače jo omenjajoč v raznih dopisih, da jim mora odbor iz srca hvaležen biti za to ter jim tem potom izreka svojo najtoplejšo zahvalo za njihove času in stvari primerne objave. Menimo, da so s tem jako koristili družbi, ker so neprenehoma na njo obračali pozornost svojih bralcev ravno o najvažnejšem času, ko se večinoma vrši nabira za tekoče družbino leto; tako so se Slovenci sproti spominjali in opominjali, da je prišel čas, ko naj spet pristopijo ali vabijo k pristopu v družbo sv. Mohorja. To nam daje upanje, da tudi letos ne zaostanemo za preteklim letom, akoravno se Slovenci v obče niso imeli pohvaliti z dobro in obilno letino; nadomeščala jo bo gorečnost in izkušena požrtvovalnost naših čč. gg. poverjenikov, katere spet lepo prosimo, da ostanejo družbi naklonjeni, kakor dozda, da skupno kolikor moč častno izvršimo imenitno svojo nalogo.

Pred svetom smo res, da lahko zadovoljni, ako se družbenikov število v prihodnje ohrani tudi le na sedanji svoji višočini, saj se mu čudijo povsod, ali če pomislimo, da je tu pa tam družba vendar še prepričlo zastopana, da se nahajajo deloma še cele pokrajine, kjer družbine knjige niso dosti znane ali še skoro nepoznane, vsiljuje se nam v rodoljubno srce goreča želja, naj bi se iz takih krajev, zlasti ob naših narodnih mejah, pridobilo in oglasilo kar največ novih udov, to tembolj, ker so tódi naši ljudje v duševnem oziru dostikrat kaj malomarni in zanemarjeni in zatoorej vsodbuje in pouka silno potrebni. Ako pa pogledamo na knjige, ki se pripravljajo bodočim našim družbenikom, privoščili bi najrajši kar vsaki hiši vsaj po jeden komad vseh šesterih Mohorjevih bukev. Po »Domačem zdravniku« naj seže vsaka slovenska obitelj, da si iz njega prisvoji modre nauke slavnega zdravnika župnika Kneippa ter jih uvede v življenje pri sebi in drugih, zlasti pri mladini, ki se še brez težave poprime vsega, kar se ji priporoča in čemur se privaja; življenje, uravnano po teh naukih, nam je jedino poročstvo, da se ohrani naš narod čil in zdrav in ga ne potare grozeča potratnost in pogubna mehužnost. Naj bi tudi vsakemu Slovincu prišla v roke lepa knjiga: »Jeruzalemski romar«, ki obeta biti prezanimiva in jako vabljiva po vsebini in obliki; nad 50 deloma izvirnih slik jo bode krasilo; vemo, da jo bode, ko izide, vsakdo hotel imeti. Kateri kristijan bi pač ne želel več kaj izvedeti o svetih krajih, kjer se je vršilo naše odrešenje in toliko drugih dogodeb svetega pisma!

Sicer pa upamo ustreči tudi z vsemi drugimi knjigami, izmed katerih so »Šmarnice« že popolnoma dogotovljene, »Naših škodljivih rastlin« I. snopič dotiskan, »Slov. Večernice« stavljene; ravnokar se pa stavita: »Domači zdravnik« in »Jeruzalemski romar«. Zaupljivo torej zopet polagamo prihodnost naše družbe na srce in v roke našim rodoljubnim duhovnikom, vrlim gg. poverjenikom, vnetim narodnjakom in vsem milim slovenskim rojakom ter vse prosimo blage pripomoči.

Končno opozarjamo še posebno vse naše čč. gg. poverjenike, da naj se nabira družnikov sklene z zadnjim dnevom meseca februarja in naj se vpisovalne pole z denarjem vred pošiljajo pod napisom: »Družba sv. Mohorja v Celovcu« franko vsaj do 5. marca t. l. družbinemu blagajniku. Na spremembo stanovališča društvenikov med letom se družba pri tolikem številu ne more ozirati; vsak ud dobi torej knjige tam, kjer se je dal vpisati. Božja pomoč in božji blagoslov z nami!

Odbor družbe sv. Mohorja.

Cerkvene zadeve.

Janez Kramberger, župnik Vurberški.

V. Cerkev. — Največ in najbolj stanovito so pa skrbeli rajni gospod za lepoto hiše božje. Kdor obišče prijazno cerkvico Matere božje na strmem Vurbergu, zavzame se kar veselja, ko v prelepo svetišče nebeske Kraljice vstopi. Oltarji so vsi lepo ponovljeni, okna in vrata, sprednje klopi, bandera, svetilniki, vse, vse je novo! Nekoliko so že pobožni spredniki našega častitega gospoda storili, prav dosti so pa v teku ednajstih let oni s pomočjo svojih darežljivih župljanov pripravili. Po vsakej božji službi je moral cerkvenik hišo božjo hitro vso osnažiti, da ni bilo po njej prahu, še manje smeti ali blata najti. Pred velikim altarjem so pogrnili tla s pisano preprogo, o večih praznikih so pa po zgledu svojega nekdanjega župnika Šrola prednje stole z belim platnom preoblekli in ves oltar v cvetlice zagrnili. Pri sv. maši so opravljali službo angeljsko s toliko gorečnostjo in pa s tako zbranim duhom, da so s svojim lepim zgledom marsikateremu bolj globoko v srce segli, kakor z besedo svojo.

Rajni gospod so imeli navado, da so pri vsakem svojem delu Boga pred očmi imeli. Kedar so se zjutra vzbudili, hitro so v duhu poklekili pred oltar in globoko priklonjeni so molili Jezusa v presv. Rešnjem Telesu. Potem so ustali, poklekili pri postelji in molili »Češčno Marijo« in priporočili svojo čistost v Marijino varstvo z besedami: »O Marija, Tebi darujem svoje oči; varuj me, da ne bom nikdar kaj nespodobnega pogledal. Marija, Tebi darujem svoj posluš in Ti obljubim, da hudobnim govorom svojih ušes ne bodem nastavljal. Tebi darujem svoje roke in noge, da ostanem čist in neomadežan na duši in telesu«. Ko so se oblekli, pričeli so duhovno premišljevanje s pomočjo pobožnih navodov Ludovika de Ponte, Chaignona ali Segneri-ja. Po premišljevanju so šli v spovednico in potem so opravili nekrvavo daritev. Rajni gospod so bili ud »junaške bratovščine v pomoč vernim dušam v vicah« in so darovali vsa svoja spokorna dobra dela v pomoč vernim dušam v vicah, in so se radi njihovim priprošnjam priporočali, vedoč, da ne bodo njih rešene duše pozabile pred Bogom. Bili so tudi ud tretjega reda sv. Frančiška, in so tudi svojim vernim ovčicam priporočali vstopiti v pobožno bratovščino, ki nam le malo dolžnosti nalaga, in veliko milostij božjih deli. Sveti rožni venec so vsak dan molili, in Marijo mater božjo so v svojih pridigah, pogovorih in pismih vedno radi v misel jemali. Kako da so presv. zakrament sv. Rešnjega Telesa pobožno častili, razvidno je tudi iz tega, da so hostije za sv. mašo in za sv. obhajilo vseskozi sami pekli. To delo jim je bilo tako sveto in častljivo, da so mašni talar oblekli vsikdar, kedar so šli v kuhinjo hostij peč. Sestra Terezija je morala na ognjišču zakuriti, potem pa iz kuhinje oditi, in tako so med molitvami pripravljali častljivi kruh, ki se bo pri presv. daritvi spremenil v »Jagnje božje, ki odjemlje grehe sveta«.

Gospodarske stvari.

Nekaj o gnojenji in gnojilih.

(Dalie.)

Kolikor plitveje gredó korenine naših kulturnih rastlin, toliko manj zemlje izkoristijo, toliko hitreje jo izsesajo. Ako imamo n. pr. 1 ha. zemljišča obsejanega s pšenico, čije korenine gredó n. pr. po 10 cm. globoko

toraj rabijo samo $10.000 \times 0,10 \text{ m} = 100 \text{ m}^3$ zemlje med tem, ko stoji na 1 ha. detelje, čije korenine gredo n. pr. 1 m. globoko in ima toraj celih 10.000 m^3 na istem prostoru na razpolaganje. Desetkrat večja skleda ima pa tudi mnogo več hrane, katera toraj mnogo dalje traja. Radi tega je pa tudi globoko oranje, umno kolobarjenje brez ozira na druge vzroke kaj koristna stvar, ker se zemlja bolje izkoristi. Toda tudi največja skleda mora enkrat prazna postati, ako je primerno ne dopolnjevamo. Tako je tudi pri drevju in trtah. One imajo na tistem prostoru, kjer imajo žita samo po 100 m^3 , na razpolaganje po 10.000 do 50.000 in še več m^3 . Toda tudi oni s časom to ogromno skledo spraznijo. Ako prodajamo suho ali svežo sadje ali grozdje, gubi naše zemljišče več redilnih snovi, ako prodajamo samo vino, potem vže manj, med tem, ako prodajamo samo žganje, tako rekoč vse snovi na našem posestvu ostanejo. V zadnjem slučaju našega zemljišča prav ničesar ne oropamo, ker mu vzamemo samo organsko snov in sicer alkohol, kateri po verveži nastane iz sladkorja, katerega zopet narava iz ogljenčeve kiseline in vode napravlja, čemur nam pa do dandanes še ni treba gnojiti. Ako bi toraj vse ostale snovi zemlji povrnil, zdržali bi jo v ravnotežji.

Trte, kakor tudi sadno drevje, potrebujejo za svoje dele svoj les, listje, sad, seme itd. obilo neorganičnih snovij iz zemlje in sicer posebno dušca, kalija in fosforove kiseline. Ako hočemo, da nam bodo dobro rodile moramo jih s temi in sicer v pravem razmerju dobro hraniti. Kakor krava pri gobcu molze, tako bi imeli tudi reči, da trta pri korenincah rodi. Izdihovanje čez slabe dohodke od vinogradov ni nič drugega, kakor nesvestna lastna obtožba, češ: jaz pustim svoje trte stradati. Nič za zlo, saj gnojimo, saj jim dajemo komposta ali plastje, vejnik ali cestnega blata itd. pa vse nič ne hasni! Skušnja nas uči, da moramo, ako hočemo povoljen uspeh imeti, na vsak hektar vsako leto po 20 voz živinskega gnoja potrošiti. Ako hočemo pa še bolji uspeh, moramo mu pa še fosforove kiseline, bodi-si v katerem koli umetnem gnoju primešati. Potem bomo čudo gledali. Ni namreč dovolje, da trtam samo toliko damo, kolikor neobhodno potrebujejo za svojo rast, temveč dajmo jim več, da bodo tudi roditi zamogle, saj to je njih pravi namen! Privedimo snovi, katere nam manj vredne prenapravijo v dragoceneje; postopajmo, kakor umni fabrikant. Pri živini razločujemo tudi prereditelno in pridelovalno hrano. Prva nam živinče samo pri življenju ohrani, druga pa, katere mora biti še enkrat toliko, nam še le daje mleko, delavno moč itd. Primerno tako je tudi pri rastlinah. Pri sadji in trtah treba paziti posebno tudi na razvijanje semen. Od nas tako imenovani plod je samo naravno delo semen in kolikor več tega pridelamo, toliko več bomo pridelali tudi ploda. Če torej prav gnojimo, bode plod obilnejši, lepši, ob enem pa tudi boljši, kajti pri obilni hrani zamore seme plod lažje zoriti.

Za vse svoje organe potrebuje trta obilo dušca. Še več pa potrebuje kalija, — posebno na razvijanje semen, toraj ploda, vpliva pa fosforova kiselina. Ako bi toraj samo s prvima dvema obilo gnojili, pospešujemo ji samo rast, katera postane odveč hobotna in bi nam nič ne koristilo. Če pa tudi fosforove kiseline v pravi meri primešamo, potem bomo imeli pa dovolje vzroka se veseliti.

Kakor smo gori rekli, potrebujemo na hektar vinograda vsako leto 20 voz živinskega gnoja, kateremu pa še po dva metrična stota koščene moke ali fosfata ali kaj drugega primešamo. S tem pa ne gnojimo vsako leto celih m^2 , ampak vsako leto po kacijh 2000 tako, da pridemo v petem letu zopet nazaj, kjer smo počeli. Koliko pa damo trtam s tem gnojem? Računimo in primerjajmo to gnojenje s tem, kakor navadno gnojimo.

Sejmovi. Dne 29. februarija v Šoštanji in na Vidmu. Dne 1. marcija na Planini, v Marenbergu, v Radgoni in v Cirkovicah. Dne 2. marcija v Lučanah in na Ptui. Dne 3. marcija v Račah, v Loki in v Oplotnici. Dne 5. marcija v Vuzenici.

Dopisi.

Iz Ribnice na Pohorju. (Volitve; svoji k svojim!) Dobro še se spominjamo, kako smo se pred tremi leti vojskovali pri občinskih volitvah. Takrat smo komaj tri narodne može v odbor spravili, ker so še imele liberalne kosti precej mozga v sebi in nemškutarji so veliki zvonce na vratu nosili po naši lepi slovenski Ribnici. Ali časi se spreminjajo, in mi v njih, posebno smo se predramili v tem času, ko smo osnovali »bralno društvo«. Prišla je lani ob volitvah za državni zbor bolezen čez naše nemškutarje, začel se je mozeg v njihovih kostéh tako sušiti, da jih noge niso mogle nositi na volišče, tako so bili oslabei. Letos so bili začeli že nekoliko okrevati, vendar njihovo število se je zelo skrčilo, česar smo se lahko prepričali pri občinskih volitvah, dne 28. januarija. O določenem času so se zbrali skoro vsi naši vrli krščanski kmetje in rokodelci, ter vsi brez straha, navdušeno volili narodne odbornike. Smešno pa je bilo gledati majhen kupček nasprotnih glav, ki so, čeravno pri gorki peči v županovi sobi, vsi zmrznjeni sedeli, ter plaho čakali na konec volitve. Voljenih je bilo pet naših, pa štirje nasprotniki, to pa za to, ker so v I. volilnem razredu skoraj sami nemškutarski volilci, samo trije so naši. Bilo bi lahko šest naših voljenih, pa se je eden naših volilcev zavoljo starosti in slabega spomina zmotil, da je volil enega nasprotnika, ki pa ravno ni eden najhujših. Hvala Bogu, večina je le naša. Kdo bode pa župan, to še ni določeno. Upamo, da bo pri prihodnji volitvi še boljše, in da bo nemškutarskemu gospodstvu tukaj za vselej odzvonilo. Pri vsaki volitvi pa našega gostilničarja J. P. posebna bolezen popade, ki se ji pravi »besnost«. Še nismo pozabili, kako je divjal pred tremi leti pri obč. volitvah in psoval čez naše dušne pastirje.

(Konec prih.)

Iz Slatine. (Naš župan) je, kakor se kaže, sila nagle krvi in lahko si mislite, g. urednik, da ste mu jo spravili v nered s člankom v zadnjem listu Vašem. Mozič je kar zapregel konjička, ko je članek dobil v roke ter je tekkel v Celje, k dr. Hoislu. Najbrž Vam bode s pomočjo kacega advokata skoval kak popravek. No, le vsprejmite ga, saj mu moremo potem še novih povedati, pa taci, da mu tudi odvetnik ne bode mogel pomagati. Prosim Vas pa, g. urednik, da vsprejmete njegov »popravek« prav, kakor Vam ga pošlje, odgovorimo mu že potlej mi, naši bralci »Slov. Gosp.« pa vedo že sami, kaj da pomeni popravek, ki se sklicuje na § 19. tisk. post. in o popravku našega gospoda župana velja še to posebej, saj se poznamo, mi in gospod župan poznamo se dobro. — Občinska volitev, razpisana za 23. dan meseca februarija, se je ovrгла vsled odloka c. kr. okr. glavarstva (št. 3499) radi pomankljivo sestavljenega zapisnika volilcev.

Od sv. Janža na Dravskem polji. (Požarna bramba.) Meseca prosinca imeli smo redno novo volitev stotnika in odbora. Tedanji g. stotnik je zaradi bolezni odstopil in novo izvoljeni odbor imenoval ga je častnim stotnikom. Na njega mesto bil je izvoljen vrli narodnjak in veleposestnik g. Davorin Fric, namestnik mu je France Rešek, tudi korenjak, perovodja je gosp.

Anton Hren, nadučitelj, denarničar je g. Jaka Golob, korenjak z dušo in telesom za domovino. Ogleda gasilnega orodja je Josip Šnudrl in tudi ob enem začasnemu vodja gasilnice in vodja plezalcev Vekoslav Žel. Društvo obstoji iz 21 udov, samih vrlih značajnih narodnjakov ter jim se v resnici sme reči: »Hrib in hrast se omaje, zvestoba Slovenca ne gane«. Že v tem kratkem času, kar ima društvo novega stotnika, se je društveni pozdrav »Gut-Heil«, izpremenil v »na zdravje«. Novo izvoljeni odbor je tukajšnja gg. Davorina Kralj, kaplana in Ivana Krajnc, učitelja, imenoval častnim članom, in in se njima tem potom zahvaljuje za poklonjeno darilo. Dne 1. svečana priredilo si je društvo v gostilnici pri Tamboru svojo veselice, h kateri je došlo obilo odličnih gostov. Prostori bili so mično z raznimi venci okinčani. Posebno nas je zanimalo videti mnogo praporov iz narodnih, avstrijskih in štajarskih barv. Potem mnogovrstni napisi, kakor n. pr. »Dobro došli«, vsi za jednega, eden za vse, bodimo edini, in ne vdajmo se! Sledila je tudi tombola, katera se je vrlo obnesla. Veselja polna družba se je razšla z željo, da se na enakem mestu spet kmalu vidimo. Godba svirala je tukaj g. Gregoreca iz Ptuja.

Starški.

Iz Šmartna v Rož. dol. (Razne novice.)

Nova bolezen »influenca« zaletela se je tudi v našo tiho dolino. Par starih ljudij je urno pobrala. Uno nedeljo napadla je še mlado nevesto, ki ves teden potem ni mogla k poroki iti. Kolika zadrega za ženina in za obojne stariše, ki so bili že vse pripravili za ženitnino! — V petek, 12. svečana, ob treh popoldne je drevo ubilo Tomaža Hrovata, osemdesetletnega kmeta iz Otemne. Ker ranjki v svojem dolgem življenji nikoli ni bil bolan, je sam sebi preveč zaupal. Prva smreka, katero je ta dan posekal, dobila ga je pod sebe. Predno so ga izpod nje izvlekli, bil je že mrtev. — Po fari je še vedno mnogo bolnikov. Do srede svečana bilo jih je že 16 doma previdenih, deset jih je pa že to leto umrlo. To je veliko število za faro, ki ima komaj tisoč obhajancev. — Kam so neki izginole senice? Ali jih je mar tudi kakšna influenza pokončala?

Iz Sevnice. (Podpora revne šolske mladine — šulverein.) V nedeljo, dne 7. febr. priredila se je v prostorih narodnega gostilničarja g. Fabiani-a tombola s koncertom v prid revne mladine naše narodne šole. Sestavljen se je že koncem l. 1891 poseben odbor, ki je imel blagi namen nabirati doneskov za hrano in obleko revnih šolarjev. V ta namen priredil je dve zabavi, na Silvestrov večer in pretečeno nedeljo. Obe sta bili prav dobro obiskovani; posebno pa poslednja, ker se nje niso samo vdeležili do malega vsi narodni tržani, ampak tudi narodnjaki iz sosednjega Boštajna in Rajhenburga, iz Brežic, iz bližnje in dalnje okolice. Za razveseljevanje skrbela sta obekrat godba in dobro izurjeni domači pevski zbor. Ugajali so nam posebno mešani zbori z izvrstnimi ženskimi glasovi. Vse je bilo zadovoljno z dobrim vspehom teh veselic; občinstvo se je dobro zabavalo, in odbor dobil je lepo svoto, da bo lahko kakih 50 otrok preskrbel s potrebno obleko. Par dni poznej še smo komaj izvedeli, da poslednja veselica ni bila tudi brez nezgod. Ko so se zvečer vračali naši narodni kmetje od tombole, napala jih je neka drhal ponočnjakov s kamenjem ter nekatere precej ranila. Ali je bila za to najeta, pokazala bo prihodnja sodnijska obravnava. Tudi kaj takega bi bilo pri nas mogoče, ker ščuje nekaj od šulvereina podkupljenih hujšakačev zoper vse, kar je slovenskega, posebno pa zoper našo narodno šolo. Obljubljuje revnim starišem, ako pošiljajo svoje otroke v njihovo šolo, za otroke: knjige, hrano, obleko; zagotavlja jim otroke spraviti v dobro službo, kedar odrastejo šoli. Zraven tega smejo

otroci šulvereinske šole doma ostati, kedar se starišem ali otrokom poljubi. Dovolje je, če se učenec v 10 dnevih enkrat pokaže v šoli. Za šulvereinske šole menda ne veljajo avstrijske postave, ali ka-li? Kljub vsemu temu še se ne more bahati šulverein s svojimi velikimi uspehi v Sevnici, in menda že kmalu sreča pamet tudi voditelje šulvereinske, da ne bodo več metali tisočakov, da se kakih 40 otrok nauči v Sevnici par nemških besed. Dal Bog, da bi bila zmiraj taka sloga med našimi tržani, kakor pri poslednji veselici, in da bi se vselej tako narodne čutili, kakor takrat, potem se bomo kmalu iznebili sitnega in nadležnega šulvereina. —r—

Iz Ptuja. (Dijaška kuhinja.) V teku mesecev decembra pr. l., januarja in februarja t. l. so dijaški kuhinji v Ptuj velikodušno darovali: Prevzv. in mil. knezoškof g. dr. Mihael Napotnik v Mariboru 10 gld.; dr. Vošnjak v Ljubljani 30 gld., dr. Šegula Jak., odvetnik v Novem mestu 15 gld., Šegula Franc, provizor pri sv. Duhu pri Lučanah 2 gld., dr. Franc Jurtela, odvetnik itd. v Šmarji 10 gld., slavna posojilnica v Makolah 10 gld., Franc Hirti, župnik v Slivnici pri Mariboru 2 fl., Lampl Marija, posestnica v Ptuj 1 gld., Pintarič Aleks., uradnik v Ptuj 1 gld., Planinšek Miha, mestjan v Ptuj 3 gld., neimenovan od sv. Marjete pri Ptuj 1 gld., o. Konrad Staziusky, minorit, kaplan in katehet v Ptuj 5 gld., Cilenšek Martin, profesor v Ptuj 2 gld. — Mesečnino pa so odrahtali p. n. gospodje: Bratuša Alojzij, beneficijar v Ptuj 3 gld., Črnko Marko, vikar v Ptuj 3 gld., Koser Maks, c. kr. notar v Ptuj 6 gld., Lešnik Miha, c. kr. davk. pristav v Ptuj 1 gld. 20 kr., Lužar Anton, mestjan v Ptuj 50 kr., Majcen Ferd., gimn. veroučitelj v Ptuj 3 gld., Ožgan Šim., c. kr. notar v Ptuj 3 gld., dr. Jak. Ploj, odvetnik v Ptuj 9 gld., dr. Schifferer, c. in kr. polk. zdravnik v Ptuj 3 gld., Sedlaček Franc, tajnik v Ptuj 1 gld. 50 kr., o. Alfons Svet, minorit, kaplan in katehet v Ptuj 1 gld. 50 kr., Šalamon Franc, mestni kaplan v Ptuj 3 gld., Zupančič Dragotin, učitelj na okoličanski šoli v Ptuj 2 gld., Stendte J., mestjan v Ptuj 80 kr. — Vsem blagim p. n. dobrotnikom srčna hvala. Ferd. Majcen, denarničar.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Avstrijsko. Nj. veličanstvo svitli cesar biva sedaj v Budinpešti ter je v ponedeljek slovesno odprl novi državni zbor. Kar je svitli cesar v tem govoril, pa dotika le bolj ogerske razmere. — Državni zbor na Dunaji pa je v soboto sklenil svoje zborovanje. Nižjim uradnikom je dovolil 1 milj. podpore a v gosposki hiši so jo znižali na pol milijona, kakor je hotela vlada. — Minister za drž. finance je predložil v drž. zboru načrt postave, ki meri na to, da se davki razdelijo bolj pravično ter jih pride manj na hiše in zemljišča. O tem načrtu bode še veliko besedij, a kmetom bode ta postava gotovo kedaj na korist, samo vprašanje je to, če bode kedaj postava.

Štajarsko. Deželni zbor je sklican na dne 3. marcija, njegovo posvetovanje pa brž ne bode dolgo. — Zoper to, da se izvoli slov. poslanec v deželni odbor, ruje se od nemške strani, kar se največ more in nam to kaže, da gospodo, katere se to tiče, postaja strah, češ: kaj bode, ako jim kje kedaj slov. tovariš pogleda »v karte?«

Koroško. Pri deželni vladi v Celovci razpisuje se služba okrajnega živinozdravnika, ali na to, če zna tudi slovenski, ne ozira se vlada v svojem razpisu. Se

ve, da je pri bolni živini vse eno, ali govoriš z njo nemški ali slovenski! — Čudno je to, da o nemških konservativcih ni bilo pri sedanjih občinskih volitvah ni duha ni sluha. Ali jih nima nič koroška dežela?

Kranjsko. Iz nekaterih občin na Dolenjskem je šlo mladeničev in krepih mož več sto v Rumunijo, češ, da dobijo ondi dela in bogat zaslužek. Reve so dela sicer dobili, a zaslužka tako malo, da ne morejo domov, ako se jim od todi ne pripošlje potnine. Doli jih je speljal nek »tolsti agent«. — Ljubljana se poveča za nekaj zemlje ter se pridene mestu grad Tivoli in nekaj posestev, ki so doslej bila pod Šiško.

Primorsko. Ženska podružnica sv. Cirila in Metoda v Gorici nastopi že svoje 5. leto ter šteje 350 družbenic; ona je torej, kar se tiče števila, ena izmed največjih podružnic. — Javni plesi so gotovo pohujšanje mladine in gosposka stori dobro, če gleda sedaj v tem bolj na prste krčmarjem.

Tržaško. V Trstu imajo c. kr. kmetijsko družbo in v njej se vrši vse laški, ali zakaj se tako godi, tega ne ve živ krst, kajti Lahii nimajo kmetij, slov. okoličani pa ne znajo laški. Denar za to družbo je po takem potratu in družba sama brez vse potrebe.

Istersko. V Kasteljerji je stalo te dni 16 hrv. kmetov pred sodnijo, ker so o zadnjih volitvah »póžgali pete« laškim petelinom. Dr. Laginja jih je zagovorjal, vendar pa so obsodili vse na 5 mesecev in celo na 3 leta ječe. Pri sodniji je bilo vse laško.

Hrvaško. Da bode dr. Vučetič, nadškof v Zagrebu, to želi ogerska vlada, ali doslej še zastonj, kajti v Rimu so bojda zoper njega. Koliko je na tem resnice, ne znamo, ali nekaj je že, kajti čemu se zavlačuje njegovo imenovanje tako dolgo?

Ogerskó. Letos bode 25 let, kar živi duvalizem t. j. da imamo dve polovici države, avstrijsko in ogersko, katerih ima vsaka za-se svojo vlado, svoje ministre in tudi svoje postave. Madjari so veseli tega, ne pa tako mi, kajti oni imajo v cesarstvu prvo besedo, mi pa prvo — plačilo. — Tudi poljedelski minister, grof Betlen, je dobil visoko odlikovanje, čast tajnega svetovalca Nj. veličanstva.

Vunanje države.

Rim. Ker so sv. oče Leon XIII. izdali posebno okrožnico do francoskih škofov, zato čejo liberalci vedeti, da se izraža v njej neka graja do njih, ali kdor bere okrožnico, precej vidi, da je vsa graja za škofe le na jeziku liberalcev, nikakor pa je ni v okrožnici sv. očeta.

Italijansko. V državnem zboru v Rimu je poslanec Imbriani zopet kričal, da še Italija nima vse zemlje, na kateri živi laško ljudstvo. Tokrat pa so se mu drugi poslanci smejali in zato jih je on nazval, da so »pokvarjeni ljudje«. — V Forenci na Benečanskem so kmetje postreljali komisijo, ki je hotela enega izmed njih rubiti. Se ve, da jih sedaj zadene huda kazen; še isti dan je prišlo več kompanij vojakov v vas ter so vse moške odgnali in pozaprlji ne gledé na to, so-li kaj krivi ali ne.

Francosko. Freycinet in tovariši so odložili ministrske službe svoje, kakor se vidi, za voljo male reči, vendar pa noče njih nobeden stopiti nazaj v svojo službo. Sedaj stika predsednik republike, Carnot, po možih, ki bi hoteli postati ministri, doslej pa še jih ni našel. Kaj pa, ako se oglasi mož kje pri naši »nemški levici«? Tukaj bi mu jih bilo neki na izbiro.

Belgijsko. V Bruselji je bil te dni shod delalcev in le-ti so se izrekli za to, da se poprek naj ne terja od delalcev več, kakor osem ur dela na dan. Tudi volilno pravico bi radi in bodo neki napovedali splošnji

»strike«, ako jim je vlada v državnem zboru ne dovoli. Kolikor pa poznamo razmere, ne dobijo delalci ne ene, ne druge reči!

Angleško. Pod angleško krono spada toliko sveta, da se ga računi za četrtno vsega sveta in prebivalcev šteje se neki nad 300 milj. To je v resnici veliko, ali Angleža srečaš v vseh delih zemlje.

Nemško. Da se vzprejme načrt nove šolske postave v pruskem deželnem zboru, to priznajo sedaj že tudi liberalci, ali tolažijo se s tem, da ga Bismarck »vrže« v gosposki hiši. Tudi to upanje utegne jim splavati po vodi. — Za Alzacijo se pripravlja »obležni stan« t. j. vojaški poveljnik ima prvo besedo v vseh rečeh, tudi v sodniji. Tukaj še torej ljudje niso veseli nemških pestij.

Rusko. Kolikor se sodi, ruski vladi ni po volji, da se je razsipalo francosko ministerstvo, kajti Bog zna, bode-li novo tudi tako prijazno Rusiji, kakor je bilo dosedanje. Vse resnica.

Srbsko. Vojaki so malo veseli sedanje vlade, kajti ne izplačuje jim v redu »solda«. Da se to poravnava, tirja vojni minister 12 milj. za vojaške namene. Skupščina t. j. državni zbor se še sicer brani toliko stroškov, toda ni dvoma, da se uda nazadnje »mehki sili«.

Tursko. Praska zavoljo ruske pošte je že poravnana. Ker se pošte na Turskem slabe, zato imajo nekatere države ondi svoje pošte, tako tudi ruska. Ali ravno s to je bila zadnji čas težava, ker je neki tudi zasebna pisma prejemala. Kakor pa pravimo, je sedaj že vse v redu, brez večjih homatij.

Grško. Ministerstvo pride v resnici na tožnjo klop, češ, da je slabo gospodarilo z državnim premoženjem. No kaj tacega se reče sicer lahko, ali dokaže se že težje.

Amerika. V deželi Matto Grosso, ki spada v republiko Brazilijo, je nastala ustaja ter so dež. glavarja kar nagnali, ne da bi zato postavili drugega na njegovo mesto. V tej nesrečni državi ne bode lahko miru, dokler ne pride — novi cesar.

Za poduk in kratek čas.

„Kolhamerci“.

(Črtica iz domače zgodovine.)

Zanimivo je, kako so se nekatera domača imena kljub temu, da so se lastniki dotičnih hiš v teku let bili mnogokrat spremenili, vendar-le ohranila skoz stoletja. Udomačila so se in vkoreninila med prostim ljudstvom tako močno, da se niso mogla več iztrebiti; še celo uradi morali so se ozirati na-nje in jih vsprejemati v svoje zapisnike. Kakor domača imena, prehajajo od roda do roda tudi razne psovke in zabavljiice o posameznih krajih in rodovinah ter so le prepogostokrat vzrok medsebojnim mržnjam in preprirom. Ako pa vprašaš po početku in glavnem vzroku takih in enakih primkov, vé ti le redko kdo kaj zanesljivega odgovoriti.

Borl-u niže Ptuja nasproti se vleče dolga vrsta hiš občine Stonjske, ki je svoje dni spadala pod Borlsko graščino. V tej vasi, ki se v marsičem, zlasti pa po govorici razlikuje od drugih sosednjih vasij spodnjega Dravskega polja, je od nekdaj navada, da spodnji posestniki zabavljajo čez nekatere gornje svoje sovaščane. Z nekako zaničljivim posmehom jim pravijo: »Kaj vi Kolhamerci, saj niste naši!« Premišljeval sem že večkrat in tudi popraševal, odkod da bi šesteri posestniki na gornjem koncu Stojne bili dobili ovi priimek, ali nikdo mi ni vedel dati povoljnega odgovora. Nedavno pa sem pri pregledovanju raznih starih listin zasledil zgodovinski začetek omenjenega priimka.

Stari urbarji omenjajo više Stojne obširno zemljišče, sestavljeno iz četrirh kmetij pod imenom »Luenecz, Luenicz« *) z dvorom ali gradičem. Ta gradič se v sedemnajstem veku imenuje: »Hoff Tuschilovitsch«. Tusi- lovič pa je znan kot vojaški poveljnik ali kapitan, ki je zlasti v turških bojih koncem 16. veka se večkrat odlikoval. Najbrž se je ta Tusi- lovič pozneje na imenovanem zemljišču »Luenecz« naselil ali pa mu je cesar zaradi njegovih zaslug ovo posestvo podaril, kar se je v ovi dobi večkrat zgodilo. Mogoče je tudi, da je Tusi- lovič bil pribeg ali uskok, kakoršnjih se v drugi polovici 16. veka na slov. Štajarskem, zlasti na Ptujem polju več ome- nja. Vsekako je zanimivo, da ima prvi posestnik na gornjem koncu Stojne še dandanes domače ime: kapi- tan in da se ravno v Stojnih še tudi v sedanjem času nahaja več Vajdov, ki so brezdvomno potomci, katerega srbskega vojvode, mogoče, da ravno omenjenega Tusi- loviča.

Dne 17. februarja 1666 je Jurij Friderik Sauer, baron v Kozjaku, gospod Velenjski, Borlski, Šoštanjski itd. kupil od Janeza Khalhamerja pl. Raunach-a Zabovce, Tibolce in enega podložnika v Pacinjah z gorno, gotem lov in ribižijo v Tiboleih. V dotičnem urbarju naveden je končno tudi »Hoff Tuschilovitsch negst ober Stain- dorf, velcher bey zwölf hundert pifang alles in ainen Stuekh neben ainen fleckh Wiesen beysamben hat«.

Po tem takem je v srednjem veku »Luenecz« ime- novano posestvo z gradičem Tusi- lovič v sedemnajstem veku posedoval Janez Khalhamer, ki je navedenega leta gradič z zemljiščem vred prodal Borlskemu grajščaku Sauerju. Ta je zemljišče proti določenim dohodkom pre- pustil nekaterim podložnikom, kateri so se po poprejš- njem lastniku in gospodu Khalhamerju imenovali »Kol- hamerci«. To ime se je ohranilo še do dandanes; do- mače ime: »kapitan« pa je že tristoletna priča, da je ondi bival in gospodoval svoje dni kapitan in vojvoda Tusi- lovič, na katerega ime pa je ljudstvo že pozabilo.

M. Slekovec.

Smešnica. »Matija«, vpraša kmet hlapca, ko pride iz mesta, »ali me je kdo iskal, kedar me ni bilo doma?« »Je, oče«, odvrne hlapec, »iskal Vas je sosed Čepec ter je vprašal, kedaj da bi Vas kje zadel, v jutro ali po- poldne«.

Razne stvari.

(Pomiloščenje.) Nj. veličanstvo svitli cesar je odpustil 79 kaznjencem ostali del kazni, med njimi so bili štirje v moški kaznilnici v Mariboru.

(Naznanilo.) Ker je c. kr. namestnija v Gradci potrdila pravila »dijaške kuhinje« v Mariboru, zato bode v ponedeljek, dne 29. februarja osnovni zbor tega društva in se vrši le-ta ob 11. uri dopoldne v prostorih slov. čitalnice. Prosimo torej vse prijatelje slov. dijakov, naj se vdeležijo tega zborovanja.

(Nameščenje.) Vč. g. dr. Alojzij Meško, začasni profesor bogoslovja v Mariboru, je postal redni profesor pravoslovja na istem učilišču.

(G. nadzornik Ambrožič) naročil je svojim gg. učiteljem, natančno mu poročati, koliko učencev da bodo imeli na pustni den v šoli. Je-li to storil zavoljo »Narodnega koledarja«, ki ima prihodnji terek kot praznik (!) zaznamovan?

*) 1441 „... akcher vnd wismad des etwan vier hueben ge- wesen ist, vnd haisset Luenecz, die gelegen sint in dem Traueld vnter Pettaw zwischen Puech vnd Staindorf“.

1591 „... Hube Luenicz in dem Nidern Traueld zwischen Staindorf vnd Puch in Pettawer pfarr“.

(Društva.) Bralno društvo v Kostrivnici ima svoj občni zbor v nedeljo, dne 28. februarja, po večernicah. — »Sokol« v Celji pa ima isti večer maskerado.

(Pri občinskih volitvah v Ribnici) zma- gali so vendar enkrat Slovenci v III. in deloma tudi v II. razredu. Voljenih je 5 naših pa 4 nasprotniki, od teh enega je izvolila njim naklonjena »srečka«. Da bo župan izvoljen Slovenec, na to delajte narodnjaki, sicer bi zmaga vaša bila dobljena zastonj!

(Oklic.) Pod to besedo prinesli smo v zadnjem listi ženitbenski oklic iz Braubauerschafti. Kje je to? Braubauerschaft je malo sebo v Westphaliji v nemškem cesarstvu. V tej državi pa velja postava, da se oklici razglasijo sploh v listih in to še tem bolj, ako veljajo tacim, ki niso rojeni v nemškem cesarstvu.

(Dijaški kuhinji) v Mariboru je darovala slavna posojilnica v Mariboru 250 fl. in posojilnica na Ptui 50 fl.; zatem gg.: M. Šket, župnik pri sv. Rupertu nad Laškimi 5 fl., Jan. N. Simonič, župnik pri Št. Janži na Dravskem polju 4 fl., Vil. Venedig, župnik v Središču 5 fl., Andr. Keček, kaplan v Trbovljah 5 fl., Silv. Fontana, trgovec v Mariboru 2 fl. in vesela družba v Poličanah 5 fl. Bog plati!

(Učenost.) »Mbg. Ztg.« je dobila v Celji kaj uče- nega dopisnika. On trdi v enem nje zadnjih listov z vso resnobo, da ste imeni Sršen in Srnc nemški in zakaj? Čujte: Zato, ker se lahko piše za Sršen Sehrschön in za Srnc Sehrnetz. Se ve, da je to jasno.

(Kupčija.) Društvo »Südmark« ima na prodajo »nemški koledar za Kranjsko«. Sestavil ga je prof. Lin- hart v Ljubljani in čisti dobiček pride v korist dijakov- išča v Kočevji. Kupčija pa ne gre posebno dobro, kajti odbor tega društva naznanja v »Mbg. Ztg.«, da je on prodal doslej še le eden iztis koledarja.

(Lovec.) Na Bavarskem je v občini Bischofsreut tatinsk lovec lovil divjačino ter jej zanjke nastavljal. Dolgo tatú niso mogli zaslediti. Radoveden vaščan pa je tedaj cel teden stal v snegu in mrazu, dočim ni do- bil tatú — župana.

(Grom.) V noči od srede na četrtek je bil pri Karlovc silen vihar. Proti jutru pa je grmelo in blis- kalo prav, kakor po letu, strela pa je vdarila v zvonik cerkve.

(Goljufija.) Svoje dni zvezda na nemškem, libe- ralnem nebu sedi sedaj »pod kjučem« v Solnem gradu: Fränzel-Vesteneck. Mož je bil kedaj c. kr. okr. glavar v Litiji, na zadnje pa v Landsbergu in tudi poslanec v štaj. dež. zboru. Tu pa so ga poslali v pokoj in prišel je v Solnigrad, kjer so ga liberalci še vse eno vzeli pod svoje krilo ter so mu izročili obrtnijsko zadrugo v oskr- bovanje, ali mož jim je kach 1400 gld. spravil v svoje žepe, ne da bi imel zato pravico.

(V okraju Saratow na Ruskem) je že od jeseni lakota. Ker pa še je huda zima pritislila tako, da jim lice in roke zmrzujejo, pomrli so v enej vasi ljudje do mala vsi. Tujca reši neki le hitra vožnja, da ga na cesti ne pograbi in oropajo.

(Zločinstvo.) V nedeljo so našli otroci na konci žleba, ki gre skozi Badlove ulice v Mariboru, truplo 7 do 14 dni starega dečka. Nečloveški materi pa še brz niso na sledu.

(Železnica.) Dne 1. marcija zniža se vožnja na železnici Celje-Velenje sploh od Pletrovč do Žalca, zatem nekaj za delavce in otroke ter se dobijo tudi karte za vožnjo iz doma in nazaj po ceni, ki je za četrtino nižja, kakor je drugače.

(Konjereja.) Dne 1. marcija bode v Celji pre- gledovanje žrebcev, dne 2. pa na Ptui, dne 3. v Mari- boru, v Cmureku dne 4. in dne 5. marcija v Radgoni. Žrebec brez uradnega potrjenja se ne sme rabiti za plemo.

(Smrtna kosa.) V petek, dne 19. februvarija je umrl v kn. šk. dijaškem semenišči France Schmirmaul, učenec 6. razreda na c. kr. gimnaziji v Mariboru. Ranjki mladenič je bil doma iz Jarenine, bistre glave, pobožnega srca in v svoji dolgi in mučni bolezni vzgled krščanske potrpežljivosti. Naj bode to v tolažbo njegovi potrti rodbini, součencem svojim pa naj ostane v lepem spominu!

(Nadutost.) V »Mbg. Ztg.« bere se marsikatera neumna, ali tako neumne že dolgo ni prinesla, kakor zadnjo nedeljo. Naduta reva trdi z vso resnobo, da smo Slovenci v Mariboru tujci, domači pa da so le Nemci. Kdor živi le 10 ali 20 let v Mariboru, on zna, da je bilo izmed vseh sedanjih nemških (!) rodbin pred malim časom še njih le pičlo število v Mariboru ter so one po svoji veliki večini prav »privandranke«.

(Sneg.) V občini Mavlevu v Pirenejskih gorah je služilo osem kmečkih deklet, pa so bila doma v bližnji španski vasi. V četrtek, dne 11. februvarija zjutraj se podajo domú, ali na potu jih prehití sneg in burja. Revice dolgo gazijo visoki sneg, a se zastoj trudi pri

do domače vasi. Slednjič obnemorejo in obtečijo v snegu. V nekaj urah je bilo vseh osem deklet pokopanih v snegu. Drugi dan so izkopali iz snega šest mrličev; dveh pa še niso mogli najti.

(Milijonarji.) Odkar je nekega milijonarja v Ameriki postrašil pohlepen zlobnik z dinamitom, najeli so si tam bogatini telesne stražnike, ki čisto oboroženi tudi po dnevu hodijo tik za njimi in se ozirajo na vse strani ter natanko opazujejo tega, ki hoče z njihovim gospodom govoriti.

(Duhovniške spremembe.) Č. g. Anton Šibal, kn. šk. duh. svetovalec in župnik v Sevnici, je dobil župnijo v Teharjih. — Č. g. Jurij Purgaj, provizor v Slivnici pri Celji, pride za kaplana v Kostrivnico. — Č. g. Franc Pergar, zlatomašnik na Ptujski gori, je umrl dne 20. febr. v 83. letu svoje dobe. Naj počiva v miru!

Loterijne številke.

Trst 20. februvarija 1892: 34, 15, 72, 53, 17
Linc » » » 21, 15, 33, 47, 31

Zavarovalno društvo

„Unio catholica“

na Dunaji I., Bäckerstrasse 14 in v
Gradoi Radetzkystrasse 1.

priporoča se vsem katoličanom, kateri name-
ravajo složnost na gospodarstvenem polju.
Društvo oskrbuje zavarovanje proti ognju,
nesreči in za življenje, kakor tudi cerkvenim
in občinskim predstojnikom zavarovanje zvo-
nov proti razlomu in poklini. — Zastopniki
se iščejo. Varnost popolna, premije po ceni.

Naznanilo.

Posojilnica v Makolah ima
svoj redni občni zbor, dne 10. marca t. l.
ob dveh popoldne v svoji pisarni.

Dnevni red:

1. Poročilo načelnika;
2. Račun za l. 1891;
3. Razdelitev čistega dobička;
4. Volitev načelstva in nadzorništva;
5. Nasveti.

K temu občnemu zboru se uljudno vabijo
vsi družniki.

V Makolah, dne 21. februvarija 1892.

1—2

Načelstvo.

Naznanilo.

Lastnik naprave za pokopanje
mrličev

Friderik Wolf v Mariboru

naznanja, da je zdaj njegova prodajal-
nica v **Tegetthoff-ovih ulicah**
hšt. 18 in da ima tam veliko za-
logo **trug**, katere so veliko ceneje,
kakor poprej in se prodajajo, kakor
pri vsaki konkurenci. 2-5

Kovačnica

na Murskem polju se z orodjem in stanova-
njem vred da v najem. Več pové uredništvo
„Slov. Gosp.“ 2-5

Zahvala.

Ob priliki prežalostne izgube prečastitega gospoda nadžupnika Konjiškega,
dekana in duhovnega svetovalca, preblagega gospoda strica

Franca Mikuš-a

izrekam v svojem in v imenu sorodnikov odkritosrčno in najiskrenejšo zahvalo
vsem, ki so ob smrti in pogrebu v kljub slabemu vremenu skazali rajnemu s pri-
srčnim sočutjem zadnjo čast. — Posebno se zahvaljujem prečastiti duhovščini,
presvitli rodbini Windischgraetz, okrajnemu glavarju dr. Wagner-ju, šolskemu nad-
zorniku Ambrožiču in vsem zastopnikom trške in okoličanske občine, požarni
brambi in sploh vsem, ki so darovali prekrasne vence in s tem hoteli rajnemu
skazati prisrčno udanost.

Št. Jurij ob juž. žel., dne 23. februvarija 1892.

Val. Mikuš,
stričnik.

Konjski sejem v Račah

se vrši v četrtek, dne 3. marca t. l. Pri-
čakuje se, da se bodo pripeljali izborni konji.
Kupci in prodajalci se uljudno vabijo.

Občinski zastop.

Proda se v Vukovskem dolu pri Jarenini
9 oralov zemlje, in sicer: 6 ora-
lov proti južni strani ležečih njiv, 2 oralov
travnika, 1 oral pašnika in lesa, po prav
nizki ceni. Ta zemlja leži tik okrajne ceste
in se lahko na njo postavi hram.

Cena se poizvé pri posestniku

J. Lorber-ju

1-2 v Vukovskem vrhu pri Jarenini.

Janez Bregar,
klobučar v Mariboru
gosposke ulice,

priporoča č. g. duhovnikom in slavnemu ob-
činstvu svojo veliko zalogo vsakovrstnih

klobukov

in po vsem svetu znane **Ita-klobuke**,
razno volneno in tudi fino z usnjem obšito
obutje itd.

S spoštovanjem

9-10

J. Bregar.

Lepa jabolčna drevesa,

komad 30 kr., prodaja 17-26

Jože Janežič,
na Bizeljskem pri Brežicah.

Protin, revma,

trganje po udih, izpadanje lasov, ohro-
menje, bolezní v želodci in živcih se ne
odstranijo s skrivnostnimi zdravili, temveč
z mojim iz močnega, planinskega vina
destiliranim **konjakom**, kateri se
je poskusil kot najboljše duha in telo
okrepčajoče in čudno delujoče zdravilo.
Steklenica 1 fl. 20 kr. 4 steklenice
se franco razpošiljajo. Se dobijo le na-
ravnost pri 3

Benediktu Herdl,
graščaku v Goliču pri Konjicah.

Osobe, ki prihajajo mnogo z ljudstvom v dotiko, morejo si brez truda zagotoviti

— lep zaslužek, —

ki se spreminja v stalen letni dohodek in se more uživati do smrti. Kapitala zato ni treba, pač pa mora dotičnik znati različno slovenski pisati. — Občinski tajniki, gostilničarji, trgovci, cestnarji, dacarji, občinski sluge in dimnikarji imajo posebno priliko okoristiti se s tem zaslužkom. Pisma pošiljajo naj se pod šifro „J. Z. 31“ poste restante v Ljubljano. 4-5

Dr. Alojzij Brenčič,

odvetnik v Celji,

usoja si naznanjati, da je otvoril svojo

odvetniško pisarno

v Celji,

v hiši štev. 3 rotovske ulice

v prvem nadstropju

(štacuna gospoda Ferjen-a.) 3-3

Služba

orglarja in cerkovnika

na Hajdinji pri Ptujju je 1. maja t. l. za od-

dati.

2-3

Cerkveno predstojništvo.

Hajdinj, dne 15. svečana 1892.

Oddaja gradbe.

Dne 29. februvarija t. l. ob 11. uri dopoldne vršila se bude v cerkveni hiši pri Sv. Mihelu poleg Šoštanja **zniževalna dražba**, zadevajoča gradbo novega ostrejša pri stolpu župne cerkve. Skupni stroški proračuna znašajo 3000 gld. Obrisi, proračuni in stavbeni pogoji so v župnijski pisarni v pregled razpoloženi.

Cerkveno-skladni odbor Sv. Mihela pri Šoštanju
8. februvarija 1892.

3-3

Ivan Govedič, župnik.

Oves

„Willkomm“.

Ta oves je v planinskih deželah med vsemi sortami najzgodnejši, plodnejši in težji; raste na visoko od 5—6 čevljev, ima močno, dobro slamo za krmo in se ne poleže.

Zadostuje, ker se ta oves redko seje, 50 kil kot seme za jeden plug. Cena za kilo 25 kr. Ako se vzame več, kakor 50 kil, za kilo 20 kr.

Razpošilja, kakor dolgo seže, vrečo po 5 kil za 1 gld. 80 kr. proti pošiljati zneska ali poštnemu povzetju franko na vsako poštno postajo

Benedikt Hertl,
veliki pesestnik na grajščini Golič pri
Konjicah. 2-8

Olje

dela mlinar Černe, po dom. Haba v Framu. Uljudno ste povabljeni. 3—3

Sesaljke

solidne izdelave za različne potrebe; pivovarne, fabrike, rude, vodnjake, dalje vodotočne cevi, sesaljke in spravo za kletarstvo, angleške cevi iz kovanega železa, cevi iz konopnine in gumija,

Kovinsko blago

vsake vrste, pipe za vsakojake potrebe in razne podobe, vretenice, ventile zaporne, pozračne ventile vsake vrste, poprijemalce železne za razne cevi, spravo za kopališča, izlivalnike, kotlje za narejanje plina, varovalno orodje, posode za kolomaz, holländerje,

pipe za narejanje pen na pivu
naposled

blago iz lite kovnine in mednine
po obrazcih

priporoča po najnižji ceni in s poročtvom za dobro robo

ALBERT SAMASSA

c. kr. dvorni zvonar in fabrikant
strojev in gasilnega orodja v

Ljubljani.

Podrobne cenilnice dopošilja brezplačno in franko. 1

„Zum goldenen

Reichsapfel“

J. PSERHOFER'S

Apotheke in

Wien.

I. Bezirk, Singerstrasse 15.

Kričistilne kroglice, nekaj imenovane univerzalne kroglice, zaslužijo po pravici to ime, ker je veliko takih boleznij, pri katerih se kaže izvrsten uspeh teh kroglic. Že več ko 10 let so te kroglice razširjene in od zdravnikov zapisane. Malo je takih družin, pri katerih se ne bi rabile te kroglice.

Jedna škatljica s 15 kroglicami stane 21 kr., jeden zavitek šestih škatljic 1 gld. 5 kr., pri nefrankovani pošiljati po povzetju 1 gld. 10 kr. Ako se denar naprej pošlje, ni treba plačati poštne in stane: 1 zavitek kroglice 1 gld. 25 kr., 2 zavitka 2 gld. 30 kr., 3 zavitki 3 gld. 35 kr., 4 zavitki 4 gld. 40 kr., 5 zavitkov 5 gld. 20 kr., 10 zavitkov 9 gld. 20 kr. (Manj, kakor jeden zavitek se ne pošilja.)

Prosimo, da se izrečno zahteva „J. Pserhoferjeve kričistilne kroglice“

in paziti je, da ima pokrov vsake škatljice isti podpis **J. Pserhofer** in sicer v rdečih pismenih. kate-
rega je videti na navodilu za porabo.

Balzam za ozeblino J. Pserhoferja 1 posodeca 40 kr., prosto
poštne 65 kr.

Trpotčev sok, zoper nahod, hripavost, kašelj itd. ena
steklenica 50 kr.

Amerikansko mazilo za trganje 1 gld. 20 kr.

Prah proti potenju nog. 75 kr.

Balzam za goltanec, 1 steklenica 40 kr., poštne prosto
65 kr.

Živiljska esenca (Pražke kapljice) zoper pokvarjenje
želodca, slabo prebavljanje itd. Stekle-
ničica 22 kr.

Razven imenovanih izdelkov dobivajo se še druge framacetične specialitete, ki so bile po vseh avstrijskih časopisih oznanjene, in ako niso v zalogi, se na zahtevanje naročajo. — **Razpošiljana po pošti** se točno odpravljajo proti gotovini, večja naročila proti povzetju.

Pri dopošiljati denarja (po poštni nakaznici), stane poština dosti manj, kakor
po povzetju. 6—12

Angleški balzam, steklenica 50 kr.

Fijakerski prašek, zoper kašelj itd. 1 škatljica 35 kr.,
poštne prosto 60 kr.

Tanokininska pomada J. Pserhoferja, pospešuje rast
las, škatljica 2 gld.

Univerzalni plašter prof. Steudela domače, zdravilo za
rane, oteklino itd. posodeca 50 kr.,
poštne prosto 75 kr.

Univerzalna čistilna sol A. W. Bullricha, domače sred-
stvo proti slabi prebavi, 1 za-
vitek 1 gld.